

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
Координаційна Рада з наукової роботи студентів, аспірантів,
докторантів і молодих вчених
Студентська Рада

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

83 Всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих вчених та студентів з міжнародною участю
**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ
МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ – 2023»**

25 – 26 травня 2023 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2023

Конференцію зареєстровано в УкрІНТЕІ (посвідчення № 231 від 17.04.2023).

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету: проф. Колесник Ю. М.

Заступники голови: проф. Туманський В. О., проф. Бєленічев І. Ф.

Члени оргкомітету: проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Компанієць В.М., доц. Кремзер О.О., доц. Полковніков Ю.Ф., доц. Шишкін М.А., PhD-аспірант Попазова О.О., ст. Єложенко І.Л., ст. Будагов Р. І., ст. Кіпра А. О.

Секретаріат: доц. Данукало М.В., ст. Плюснін О.Д., ст. Яценко С.А., ст. Шинкаренко В.Р., ст. Калашова А.Е.

Збірник тез доповідей 83 Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених та студентів з міжнародною участю «Актуальні питання сучасної медицини і фармації – 2023» (Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, м. Запоріжжя, 25 – 26 травня 2023 р.). – Запоріжжя: ЗДМФУ, 2023. – 174.

Дорогі друзі!

Ми раді запросити Вас до міста Запоріжжя – колиски Запорізького козацтва, індустріальної перлини України, розташованої на берегах стародавнього Дніпра-Славутича для участі у 83 Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих вчених та студентів з міжнародною участю

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧASНОЇ МЕДИЦИНІ ТА ФАРМАЦІЇ - 2023».

Науково-практична конференція, організована Ректоратом, Координаційною Радою з наукової роботи студентів та молодих вчених Запорізького державного медико-фармацевтичного університету, щорічно збирає у Запоріжжі найбільш креативну частину медичної науки України та країн близького та далекого зарубіжжя – молодих лікарів. Молоді вчені, перебуваючи в авангарді наукових досліджень, з властивою їм енергією та запалом роблять відкриття в галузі фундаментальної, клінічної медицини та фармації. Саме в період наукової молодості закладається фундамент для наукових відкриттів, які дають можливість розробки нових медичних технологій, високоефективних лікарських препаратів, методів діагностики. Приклад багатьох видатних вчених – тому підтвердження! Величезна відповідальність за підготовку наукових кадрів лежить не лише на наукових керівниках, а на лідерах молодіжної науки.

Програма цієї конференції відображає основні напрямки медичної та фармацевтичної науки – оптимізація діагностики та лікування захворювань людини, фундаментальні дослідження в галузі молекулярної та клітинної медицини та біології, розробка нових технологій лабораторної діагностики, цілеспрямований синтез нових молекул, розробка нових високоефективних та безпечних лікарських препаратів.

В.о. Ректора Запорізького державного медико-фармацевтичного університету,
Заслужений діяч науки та техніки України,
доктор медичних наук, професор Ю. М. Колесник

ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ І СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Піскунова М. Г.

Науковий керівник: ст. викл. Фед'ко О. Ю.

Кафедра культурології та українознавства

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність. Складна взаємодія світової та національних культур у контексті глобалізаційних процесів є однією з актуальних проблем культурології, що привертає увагу таких дослідників, як М. Макарова Л. Малоока, М. Міщенко, М. Проскуріна, О. Хлистун та багатьох інших.

Мета дослідження – окреслити вплив глобалізації на взаємодію національних та світової культури.

Отримані результати. Під поняттям «національна культура» розуміємо сукупність культурних надбань, які визначають ідентичність країни та її народу. Світова культура – це сукупність культурних елементів, які спільні і важливі для людства в цілому. Світова культура містить міжнародні культурні традиції та стандарти, однак включає в себе й унікальні елементи різних національних культур. Прикладом визнання внеску українців до світової скарбниці є включення борщу до нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Глобалізація сприяла тому, що національні культури все більше переплітаються зі світовою культурою. Наприклад, практика йоги давно вийшла за межі Сходу, американський спосіб життя (передусім через кіноіндустрію) пропагується у різних куточках світу. З одного боку, глобалізація стимулює обмін культурними цінностями та сприяє пізнанню різних культур, поширенню толерантного ставлення до їхніх носіїв. З іншого боку, глобалізація може призвести до втрати унікальних елементів національних культур, які змушені адаптуватися до світових трендів та очікувань. Важливим завданням залишається заохочення до збереження національної специфіки культури кожного народу, адже з її втратою збідніє і світова культура.

Висновки. Глобалізація може бути стимулом розвитку національних культур за рахунок туризму або популяризації певних традицій, але водночас створює небезпеку витіснення менш поширених практик з культурного простору.

СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ТРАНСПЛАНТОЛОГІЇ

Запасна К. Д.

Науковий керівник: доц. Спиця Н. В.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність. Трансплантологія стрімко розвивається та з кожним днем набуває все більше можливостей для свого процвітання. Однак сьогодні українське суспільство все ще зустрічає ряд проблем, які гальмують цю сферу і не надають їй розвиватись у повній мірі своїх можливостей. І це не проблема висококласних спеціалістів, адже українська школа трансплантології доволі потужна. Це, в першу чергу, проблема самого суспільства – його готовності повною мірою усвідомити та прийняти донорство, як нормальнє явище у нашому світі.

Мета дослідження. Вивчення проблеми підготовки суспільства до глибинного усвідомлення нормальності, повсякденності такої речі як донорство.

Отримані результати. Нестача донорів – проблема, характерна для будь-якого суспільства. Але країни в яких діє презумпція незгоди стосовно посмертного донорства мають працювати над тим, щоб доносити до своїх громадян достатньо інформації, яка б спонукала людей замислитись над тим, що таке насправді донорство. Серед актуальних питань виступає і проблема надання переваги при наявності донора, бо кількість людей, які потребують пересадки органу чи тканин, значно перевищує кількість донорського матеріалу. В Україні все це регулюється

чіткою системою під контролем держави. Тож, за умови існування презумпції незгоди, часто найважливішу роль відіграє дозвіл родичів та самої людини на донорство частини свого тіла. Саме тут і виникає необхідність якісної підготовки трансплант-координаторів, які працюють з родичами померлих. Серед їх функціоналу – проведення роботи з родиною померлого та пояснення важливості донорства, переконанні отримати згоду на можливий забір органів, які зможуть врятувати чиєсь життя. Тому, потреба у таких спеціалістах буде збільшуватись, а відтак і потреба у підготовці таких спеціалістів є доволі великою і сама підготовка має включати потужну психологічну складову.

Висновки. Проблема підготовки суспільства до глибинного усвідомлення нормальності, повсякденності такої речі як донорство – це питання не медичне, а соціально-філософське, і розглядати його слід саме з етичної точки зору. Аби змінити відношення людей до трансплантології та донорства, необхідно в першу чергу активно та коректно проводити інформаційні компанії для широкого загалу. Вплинути на свідомість суспільства таким чином, аби прибрести міфи та страхи, певні хибні патерни поведінки, які не дають багатьом людям отримати та реалізувати свій шанс на життя.

ВАЖЛИВІ ЯКОСТІ ГАРНОГО ЛІКАРЯ ОЧИМА ПАЦІЕНТІВ

Астапенков Р. С.

Науковий керівник: доц. Спиця Н. В.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність. З часів І. Бентама, який акцентував увагу на деонтологічному аспекті діяльності людини, суспільство почало активно ставити питання необхідних професійних якостей лікаря. Йдеться не тільки про знання медицини, адже гарний лікар має володіти низкою психологічних характеристик.

Мета дослідження. Пропонуємо розглянути найбільш важливі якості лікаря (завдяки яким він дійсно може стати для своїх пацієнтів гарним лікарем), використовуючи роботи К. Юнга, який описує структуру нашої свідомості у 8 проявах – інроверсія і екстраверсія, раціональність і ірраціональність, почуття і мислення та інтуїція і сенсорика. Не зважаючи на особисті психологічні особливості людей, нормою є здатність користуватися всім вищезазначенним.

Матеріали та методи. Ми базуємо своє дослідження на статистичних дослідженнях, опублікованих у 2023 році Кристофом Шнелле та Марком Джоносом.

Отримані результати. Згідно результатів опитування, 5,7% респондентів вважали, що головною рисою лікаря є гарна здатність до діалогу, 4,7% - повага зі сторони лікаря, 1,8% - зв'язок на персональному рівні. Люди надають великого значення схильності медпрацівника до емпатії. Тому, медик повинен мати змогу ставити себе на місце того, кого лікує; розуміти, що перед ним сидить не механізм, а жива особистість з емоціями. Другий аспект – мислення. За дослідженнями: 9% опитаних вважають, що головна риса лікаря – рівень знань; 8,4% - вміння поставити вірний діагноз. Бачимо, що більшість пацієнтів хочуть бачити свого лікаря таким, що дотримується об'єктивних правил процесу лікування: не тільки чудово володіє матеріалом, але і має власну точку зору, вправний на аналітичний аналіз. Третій пункт – інтуїція. Спеціаліст високого рангу вміє створювати прогнози та бачити майбутні наслідки, до яких призводить патологія. 1% вважає, що головна риса справжнього лікаря – це вміння підлаштовуватись під неочікувані події, а майже 4% - відкритість до нового. Фінальний пункт – це сенсорика. Сприймання реальності об'єктивною та чітке визначення матеріальних показників гарно допомагає розібратись у клінічній картині. 4,4% опитаних схильяються до того, що найважливіша риса лікаря – це його майстерність у концентрації на деталях хвороби, а 5,6% - ретельність у призначеннях.

ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНФОРМУВАННЯ ПАЦІЄНТА ПРО НЕСПРИЯТЛИВИЙ ПРОГНОЗ ЗАХВОРЮВАННЯ	131
Соловйова А.П.	
МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ЯК ЗНАЧУЩИЙ ФАКТОР СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІОНАЛА МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ	132
Репетун А. К.	
ФІЛОСОФІЯ В ПСИХІАТРІЇ. ТЕОРІЇ, ПРИПУЩЕННЯ, МЕТОДИ ВПЛИВУ	132
Заєць О. Ю.	
FORMATION OF MODERN MILITARY MEDICAL VOCABULARY AND PHRASEOLOGY (ON THE MATERIAL OF THE ENGLISH LANGUAGE)	133
Detuikova K. D.	
ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО СТИЛЮ М. АМОСОВА	134
Гончаренко О. В.	
ФЕНОМЕН "РОЗСТРІЛЯНОГО ВІДРОДЖЕННЯ" В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ XX СТОЛІТТЯ	134
Ганзіна В.	
ЗАПОБІГАННЯ ТА ВРЕГУлювання КОНФЛІКТІВ В МЕДИЧНІЙ ГАЛУЗІ	135
Герасименко Д. Ю.	
КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЛІКАРЯ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОГО ЛІКУВАННЯ	136
Герасименко Д. Ю.	
ВЗАЄМОДІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ І СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ У КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	137
Піскунова М. Г.	
СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ТРАНСПЛАНТОЛОГІЇ.....	137
Запасна К. Д.	
ВАЖЛИВІ ЯКОСТІ ГАРНОГО ЛІКАРЯ ОЧИМА ПАЦІЄНТІВ	138
Астапенков Р. С.	
МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ ТИПІВ ТЕМПЕРАМЕНТУ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У РОБОТІ ПЕДІАТРА	139
Атаходжаєва Вал. М.	
ДИФЕРЕНЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОДІАГНОСТИКА ОСОБИСТОСТІ В РОБОТІ ЛІКАРЯ-ПЕДІАТРА.....	140
Атаходжаєва Влад. М.	
ДО ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОNUВАННЯ ДОКИРИЛІЧНОГО ПИСЬМА НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	140
Бірюкова З. Г.	
МЕДИКО-ГЕНЕТИЧНЕ КОНСУЛЬТУВАННЯ У ПРЕНАТАЛЬНІЙ ДІАГНОСТИЦІ: ПРОБЛЕМА ВСЕБІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ	141
Богацька А. О.	
COMPARATIVE LEGAL ANALYSIS OF THE LEGISLATION ON ARTIFICIAL TERMINATION OF PREGNANCY OF UKRAINE AND FOREIGN COUNTRIES	142
Detuikova K. D.	
ТЕНДЕНЦІЇ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ.....	142
Єсиповська Д. В., Кузьміна С. В., Чирко Т. О.	
СОЦІАЛЬНИЙ МОЗОК: ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ	143
Зінчук М. В.	
ФІЛОСОФІЯ І НЕЙРОНАУКА: РОЗУМІННЯ ПРИРОДИ ЛЮДИНИ.....	144
Кишко Х. С.	
ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	145
Лоза Є. К.	
МЕДИЦИНА КІЇВСЬКОЇ РУСІ: ХАРАКТЕРИСТИКА ТА НАПРЯМИ	146
Макарович В. О.	
БУДДІЗМ ЯК ДОДАТКОВИЙ МЕТОД ЛІКУВАННЯ ПТСР	147
Малюченко В. С.	
ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЦИНІ В УМОВАХ ВІЙНИ	148
Мамедова С. Ф.	